

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.37.513/2016/6.

A tanács tagjai: . Kovács András a tanács elnöke
 . Kovács Ákos előadó bíró
 . Fekete Ildikó bíró

A felperes: felperes neve
 (felperes címe)

A felperes képviselője: . Lendvay Attila Ügyvédi Iroda

Az alperes: Magyar Nemzeti Bank

Az alperes képviselője: (...) jogtanácsos

A per tárgya: közigazgatási határozat bírósági
 felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék,
1.Kf.650.129/2015/5.

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság, 28.K.33.592/2014/7.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 1.Kf.650.129/2015/5. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság kijavított 28.K.33.592/2014/7. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy a felperes keresetét teljes egészében elutasítja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 200.000.- (kétszázezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 30.000.- (harmincezer) forint kereseti, 24.000.- (huszonnégyezer) forint fellebbezési és 70.000.- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes 2014. március 7-én a 2012. január 1. és 2014. május 23. napja közötti időszakra vonatkozóan fogyasztóvédelmi vizsgálatot folytatott le. A vizsgálat során megállapította, hogy a felperes egyes számlaszerződéseiben a költségek bizonyos összetevőinek ellenértékét díjmentesként vagy 0.- forintban jelölte meg. Ezekért a költségösszetevőkért szerződésmódosítást követően utóbb díj került elszámolásra. Az alperes a felperes pénzforgalmi szolgáltatás nyújtására irányuló szerződés új díj bevezetésével történő egyoldalú módosítása miatt megállapította, hogy a felperes megsértette a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 210. §-ának (10) bekezdésében foglaltakat. Emiatt az alperes a H-FH-I-B-225/2014. számú, 2014. augusztus 11. napján hozott határozatában megtiltotta a felperesnek a jogsértő magatartás további folytatását, 3.000.000 forint fogyasztóvédelmi bírságot szabott ki, rendelkezett a jogosulatlanul felszámított díjak fogyasztók részére való visszafizetéséről, és kötelezte a felperest, hogy az ezzel kapcsolatos intézkedéseiről tájékoztassa az alperest. Az említett határozatban az alperes egyéb jelen felülvizsgálati üggyel nem érintett rendelkezéseket is hozott.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes keresetében kérte az alperes határozatának hatályon kívül helyezését, az alperes új eljárásra kötelezésével. Előadta, hogy részéről kötött számlaszerződésekben a szerződések módosításakor új díjat nem vezetett be, mert korábban a felperes és ügyfelei által kötött szerződésben szerepeltek azok a jogcímek, amelyek a szolgáltatások tekintetében megemelésre kerültek, tehát az ügyekben egy meglevő díjmentes szolgáltatás lett csak díjkötelessé téve.
- [3] Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát az új díj bevezetésével összefüggésében hozott határozatrészek tekintetében hatályon kívül helyezte, egyebekben a keresetet elutasította. Indokolása szerint a felperes egy meglevő ingyenesen biztosított szolgáltatásának a díját emelte meg, és nem egy eddig a felek közti jogviszonyban nem létező új díjat, költséget vezetett be, ezt a jogszabály az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem tiltotta.

A másodfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság ítéletét a Fővárosi Törvényszék helybenhagyta. Ítélete szerint a korábban díjmentesen nyújtott szolgáltatásokhoz való díjrendelés emelésnek minősül, aminek feltételeit az alperes nem vizsgálta, ezért nem felel meg a határozat a jogszabályoknak,

nevezetesen a Hpt. 210. § (11) bekezdésének.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [5] Az ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve az ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a kereset teljes elutasítását. Előadta, hogy az ügyben a Hpt. vonatkozó szabályába ütköző új díj bevezetése történt, az úgynevezett tranzakciós illeték áthárítása végett. A felperes az addig díjmentes szolgáltatását díjkötelessé tette, ami új díj bevezetésének nem díjemelésnek tekinthető. Jogszabálysértésként a Hpt. 210. §-ának (11) és (12) bekezdéseit jelölte meg.
- [6] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [7] A felülvizsgálati kérelem alapos.
- [8] A Kúria más hasonló ügyek tárgyalását követően jelen ügyre is vonatkozóan 1/2017. számon közigazgatási elvi határozatot tett közzé. Ennek rendelkező része kimondja, hogy a Hpt. 210. § (12) bekezdésébe ütközik, ha a pénzügyi szolgáltató a korábbi ingyenesen nyújtott szolgáltatását díjkötelessé teszi a szerződés egyoldalú módosításával, valamint egyes díjai számítási módját egyoldalúan megváltoztatja az ügyfél hátrányára. Az elvi határozat a Hpt. 210. §-ának (12) értelmezésén alapszik. E törvényhely első mondata szerint szerződés egyoldalúan nem módosítható új díj, vagy költség bevezetésével.
- [9] Az ügyben az volt eldöntendő kérdés, hogy új díj bevezetésére került-e sor. Amennyiben a felperes új díjat vezetett be, az első- és a másodfokú bíróság által kiemelt Hpt. 210. § (11) bekezdésének vizsgálata szükségtelen és értelmetlen is. Az elvi határozatból megállapítható az elvi határozat 18. pontjából kitűnően, hogy a Hpt. 210. § (12) bekezdésének az új díj bevezetését tiltó rendelkezései értelmezésénél a Kúria vizsgálta a korábbi eseti döntésekben (Kfv.III.37.859/2015/7., Kfv.III.38.139/2015/6.) kifejtett jogi álláspontot és attól eltérő megállapításra jutott az alábbiakban kifejtett okból: A pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló 2009. évi LXXXV. törvény (a továbbiakban: Pft.) 23. § (1) bekezdés c) pontja és 32. § (1) bekezdés c) pontja értelmében a pénzforgalmi szolgáltatót tájékoztatási kötelezettség a fizetendő díj költség és egyéb fizetési kötelezettség esetén terheli. Ha az adott szolgáltatáshoz ellenszolgáltatás nem kapcsolódik, mert azt a pénzügyi szolgáltató tényleges fizetési kötelezettség nélkül - ingyenesen, díjmentesen, vagy „0” forint ellenében - nyújtja, akkor tájékoztatási kötelezettsége sem merül fel. A díj ezért a fizetési kötelezettséggel azonosítható, ellentétben a fenti eseti döntésekben a kifejezett állásponttal.

Azt a Kúria a korábbi eseti döntéseiben is elfogadta, hogy a díj és az ellenérték ebben az értelemben azonos tartalommal bírnak. Egy ingyenesen (ellenérték, ellenszolgáltatás nélkül) nyújtott szolgáltatásnak nincsen ellenértéke, ezért amennyiben a pénzügyi szolgáltató ezt a szolgáltatását utóbb díj ellenében kívánja nyújtani, a díjfizetés előírásával új díjat vezet be, nem pedig díjat emel, mert az ingyenes szolgáltatás díjkötelessé tétele új díj, azaz új - eddig nem létező - ellenérték ellenében kerül szolgáltatásra. A Kúriának a díjmentességnek fizetési kötelezettséget elfogadó álláspontját támasztják alá a Gazdasági Versenyhivatalnak - az ingyenesség, díjmentesség fogalmának fogyasztóvédelmi szempontból való értelmezését levezető - a Vj-84/2009/31. számú, és Vj-71/2013/30. számú ügyekben hozott határozatai is.

[10] Az elvi határozat 19. pontja szerint nem találta megalapozottnak a Kúria azt az érvelést sem, hogy új díj bevezetése csak új szolgáltatáshoz kapcsolódhat, mert a felperes és az ügyfele között kötött szerződés a nyújtott szolgáltatásokhoz egyedileg kapcsol ellenszolgáltatást (díjat), ezért a jogszabály megszüvegezéséből is fakadóan nem csak új szolgáltatás bevezetéséhez kapcsolódhat új díj.

[11] Helyesen mutatott rá az alperes arra, hogy a Hpt. 210. § (12) bekezdése nem új díjak bevezetésének általános tilalmát mondja ki, és nem is tartalmaz olyan előírást, amely szerint a Hpt. csak új szolgáltatás bevezetése esetén tiltaná meg az új díj bevezetését. A Hpt. fenti rendelkezése a meglevő szerződésben új díj bevezetését tilalmazza, amely kapcsolódhat már meglevő ingyenes szolgáltatáshoz, de újonnan bevezetett szolgáltatáshoz is.

[12] Az elvi határozatban közzétett és most idézett indokolásban foglaltaktól a Kúria jelen ügyben sem kíván eltérni. Tévedett ennél fogva az első- és a másodfokú bíróság is, amikor ítéletében a jelen perrel érintett díjat a jogszabályoknak megfelelőként, illetőleg olyanként minősítette, mint amelynek jogszabály megfelelését szükséges a továbbiakban még vizsgálni.

[13] A kifejtett indokok alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése értelmében hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú határozat helyett a jogszabályoknak megfelelő új határozatot hozva a felperes keresetét a felülvizsgálati kérelemmel érintett kör tekintetében is teljes mértékben elutasította.

Záró rész

[14] A felperes a Pp. 78. §-a alapján köteles megfizetni az alperes együttes eljárási költségeit.

[15] Az illeték megfizetésére kötelező rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. §-ának (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. január 10.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó
bíró, Dr. Fekete Ildikó s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő